

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการทำแท้งโดยชอบด้วยกฎหมาย กรณีศึกษาความคิดเรื่องผิดศีลธรรมกับการแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยเปรียบเทียบกฎหมายไทยกับกฎหมายต่างประเทศ เป็นการวิจัยที่ใช้แนวทางวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการศึกษาข้อมูลจากเอกสาร (Documentary Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์เปรียบเทียบหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการทำแท้งตามกฎหมายอาญาของไทยกับต่างประเทศและศึกษาและวิเคราะห์ผลกระทบของการทำแท้งโดยชอบด้วยกฎหมายตามประมวลกฎหมายอาญาที่แก้ไขใหม่ต่อความคิดเรื่องผิดศีลธรรมกับการแก้ไขปัญหาดังกล่าว สามารถสรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 การศึกษาและวิเคราะห์เปรียบเทียบหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการทำแท้งตามกฎหมายอาญาของไทยกับต่างประเทศ

การศึกษาเปรียบเทียบหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการทำแท้งตามกฎหมายอาญาของไทยกับต่างประเทศ ซึ่งในการวิจัยนี้จะกล่าวถึงประเทศสหราชอาณาจักร ฝรั่งเศส อาเจนติน่า และสิงคโปร์ ผลการศึกษารวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย พบว่า ความเป็นมาและวิวัฒนาการของกฎหมายทำแท้งของไทยเมื่อเทียบกับต่างประเทศ สังคมไทยต้องห้ามมิให้ทำแท้งมาแต่โบราณเห็นได้จากกฎหมายตราสามดวงได้กำหนดบทลงโทษแก่บุคคลที่หย่าหรือทำร้ายหญิงมีครรภ์เป็นเหตุให้หญิงแท้งลูก และกฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. 127 ได้กำหนดบทลงโทษแก่หญิงที่ทำให้ตนเองแท้งลูก ผู้ที่กระทำให้หญิงแท้งลูกและต้องรับโทษหนักขึ้นในกรณีที่ผู้กระทำเป็นแพทย์ หรือหญิงไม่ยินยอมแต่ไม่ต้องรับโทษ ในกรณีพยายามกระทำความผิด ซึ่งในปัจจุบัน การทำแท้งอยู่ภายใต้บังคับแห่งประมวลกฎหมายอาญา บทบัญญัติเกี่ยวกับความผิดฐานทำให้แท้งลูกก็ได้รับการแก้ไข เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2564 ราชกิจจานุเบกษาได้ประกาศพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ฉบับที่ 28 พ.ศ. 2564 เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมความผิดฐานทำให้แท้งลูกให้หญิงสามารถทำแท้งได้ภายในอายุครรภ์ 12 สัปดาห์ และเพิ่มเหตุยกเว้นความผิดอื่นๆ อันจะเอื้อประโยชน์แก่หญิงให้สามารถทำแท้งได้อย่างปลอดภัยและไม่มีความผิดตามกฎหมาย ทั้งนี้การแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าว มีผลใช้บังคับวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2564 ข้อบังคับแพทยสภาฯ ระบุหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับการยุติการตั้งครรภ์ทางการแพทย์ว่าแพทย์ที่ทำแท้งให้หญิงตามกฎหมายอาญามาตรา 305 (1) และ (2) แล้ว ในกรณีที่หญิงมีปัญหาสุขภาพทางจิต หรือมีความเครียดอย่างรุนแรงเพราะพบว่าทารกในครรภ์ มีความเสี่ยงที่จะพิการอย่างรุนแรง หรือมีความเสี่ยงที่จะเป็นโรคติดต่อทางพันธุกรรมอย่างรุนแรง ก็สามารถทำแท้งให้ได้โดยไม่ผิดกฎหมาย ทั้งแพทย์ผู้ทำแท้งและหญิงที่ถูกทำให้แท้ง ขณะที่ความเป็นมาและวิวัฒนาการของกฎหมายทำแท้งของต่างประเทศ กฎหมายทำแท้งในปัจจุบันเป็นการเผชิญหน้ากันระหว่างสิทธิที่จะมีชีวิตของทารก (Right to life) และสิทธิส่วนตัวของหญิงในความเป็นเจ้าของร่างกาย (Right to privacy) ตามหลักการของปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน โดยสิทธิที่จะมีชีวิตนั้นปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนได้ให้การรับรองไว้ แต่อย่างไรก็ตาม มีแนวคิดเรื่องการทำแท้งเสรี

หนึ่งในทางออกสู่การพัฒนา ซึ่งมีประเทศจำนวนมากที่มีกฎหมายอนุญาตทำแท้งเสรี ผลลัพธ์ที่ตามมาจากกฎหมายดังกล่าว มักเป็นไปในแนวโน้มที่ดีเนื่องจากการอนุญาตทำแท้งเสรีเป็นการแก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพมากกว่า การตั้งครุฑไม่พึงประสงค์ประเทศหนึ่งที่มีการใช้กฎหมายทำแท้งเสรีแล้วก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ตืออย่างเห็นได้ชัด คือ ประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อสหรัฐฯได้ประกาศให้การทำแท้งเป็นเรื่องถูกกฎหมายนั้น ก็พบว่า อัตราการก่ออาชญากรรมลดลงอย่างมาก ในช่วงก่อตั้งของประเทศสหรัฐฯ นั้น ผู้หญิงสามารถทำแท้งได้อย่างเสรีโดยไม่ผิดกฎหมาย แต่มีเงื่อนไขคือจะทำแท้งได้ก็ต่อเมื่ออายุครรภ์ ไม่เกิน 16 สัปดาห์ ต่อมาในปี พ.ศ. 2371 รัฐนิวยอร์กได้เริ่มมีการควบคุม การทำแท้งและกฎหมายห้ามทำแท้งได้ถูกบังคับใช้ทั่วประเทศ ในปี พ.ศ. 2443 หลังจากมีการบังคับใช้กฎหมายห้ามทำแท้ง การทำแท้งก็กลายเป็นเรื่องที่อันตราย และมีค่าใช้จ่ายสูงสำหรับผู้หญิง ส่งผลให้ผู้หญิงรายได้น้อยและไม่มีความรู้ด้านการคุมกำเนิดไม่สามารถเข้าถึงบริการสาธารณสุขนี้ ได้ทำให้มีเด็กที่เกิดมาจากการตั้งครุฑไม่พึงประสงค์และมีเด็กด้อยโอกาสเป็นจำนวนมาก (Levitt and Dubner, 2007) ในช่วงประมาณปี พ.ศ. 2513 มี 5 รัฐในสหรัฐฯ ประกอบไปด้วย รัฐนิวยอร์ก รัฐแคลิฟอร์เนีย รัฐวอชิงตัน รัฐอลาสกา และรัฐฮาวาย ที่ประกาศให้การทำแท้งเป็นสิ่งที่ถูกกฎหมาย ต่อมาในวันที่ 22 มกราคม พ.ศ. 2516 การทำแท้งได้ถูกประกาศเป็นเรื่องที่ถูกกฎหมายทั่วสหรัฐฯ

กฎหมายว่าด้วยการทำแท้งของประเทศสมาชิกอาเซียนและสิทธิในการทำแท้งตามกฎหมายของประเทศสมาชิกอาเซียน สรุปได้ ดังนี้

กฎหมายของประเทศฟิลิปปินส์และลาวยังคงกำหนดห้ามมิให้มีการทำแท้งในทุกกรณี

กฎหมายของประเทศสิงคโปร์ กัมพูชา และเวียดนามอนุญาตให้มีการทำแท้งได้โดยการร้องขอ ภายใต้ข้อกำหนดเรื่องอายุครรภ์ซึ่งประเทศสิงคโปร์ได้กำหนดช่วงอายุครรภ์ที่สามารถทำแท้งได้คือไม่เกิน 24 สัปดาห์ กรณีของประเทศกัมพูชากำหนดอายุครรภ์ไม่เกิน 14 สัปดาห์ และต้องได้รับอนุญาตจากผู้ปกครอง

กฎหมายว่าด้วยการทำแท้งของประเทศบรูไน เมียนมา และอินโดนีเซีย อนุญาตให้กระทำได้เฉพาะกรณีเพื่อการรักษาชีวิตของหญิง และโดยเฉพาะกฎหมายของประเทศอินโดนีเซียได้กำหนดเงื่อนไขอื่นร่วมด้วย เช่น การตั้งครุฑต้องเกิดจากการถูกข่มขืน เหตุที่ทำให้ต้องทำแท้งมาจากปัญหาสุขภาพของทารกในครรภ์และการทำแท้งต้องได้รับความยินยอมจากคู่สมรส เป็นต้น

กฎหมายว่าด้วยการทำแท้งของประเทศมาเลเซีย อนุญาตให้ทำแท้งเฉพาะกรณีเพื่อสุขภาพของหญิง ซึ่งรวมทั้งปัญหาทางสุขภาพกายและปัญหาทางสุขภาพจิตของหญิงนั้นด้วย

สำหรับสหราชอาณาจักรในปี ค.ศ. 1803 มีบทบัญญัติให้ทำแท้งครั้งแรกให้ผู้ทำแท้งหลังทารกในครรภ์แสดงการมีชีวิตจะได้รับโทษถึงประหารชีวิต แต่ในปี ค.ศ. 1938 นี้ สหราชอาณาจักรยกเลิกความผิดเกี่ยวกับการทำแท้ง ต่อมาปี ค.ศ. 1967 สหราชอาณาจักร ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติการทำแท้ง หรือ Abortion Act โดยกำหนดให้การทำแท้งไม่เป็นความผิด หากกระทำโดยแพทย์และได้กระทำในโรงพยาบาลและเป็นการตั้งครุฑที่มีความเสี่ยงต่อชีวิต หรือเป็นอันตรายต่อร่างกายและจิตใจของหญิง หรือเป็นอันตรายต่อทารกหากคลอดออกมาจะต้องทนทุกข์ทรมานต่อร่างกายและจิตใจอันเป็นอุปสรรคอย่างร้ายแรงและต้องได้รับความเห็นชอบของแพทย์อย่างน้อย 2 คน ปัจจุบันการทำแท้งในประเทศสหราชอาณาจักร อนุญาตให้มีการทำแท้งได้ภายใต้เงื่อนไขคือ มีแพทย์อย่างน้อย 2 คน ให้การรับรองด้วยเจตนาสุจริตว่ามีอายุครรภ์ไม่เกิน 24 สัปดาห์และหาก

ตั้งครรภ์ต่อไปจะเป็นการเสี่ยงมากกว่าหรือหญิงจะได้รับอันตรายต่อสุขภาพกายจิตใจ หรือต่อเด็ก ๆ ที่มีชีวิตอยู่ของครอบครัวนั้น หรือหากตั้งครรภ์ต่อไปจะเสี่ยงต่อชีวิตของหญิง หรือเพื่อป้องกันการบาดเจ็บถาวรต่อสุขภาพทางกายหรือจิตใจของหญิง หรือจะเป็นการเสี่ยงอย่างมาก หากเด็กคลอดออกมาจะต้องทนทุกข์ทรมานจากความผิดปกติทางร่างกายหรือจิตใจซึ่งนำไปสู่ความพิการร้ายแรง

ประเทศฝรั่งเศส ในปี ค.ศ. 1974 สภาผู้แทนราษฎรฝรั่งเศสได้ให้ความเห็นชอบร่างรัฐบัญญัติเวย (loi « Veil ») ได้มีการยกเลิกโทษในความผิดฐานทำแท้ง โดยอนุญาตให้ทำแท้งได้ตามความสมัครใจ ปัจจุบันการทำแท้งในประเทศฝรั่งเศสสามารถกระทำได้อย่างไร้เงื่อนไข คือ มีคำร้องขอของหญิงว่าตนอยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบากอันเนื่องมาจากการตั้งครรภ์ ซึ่งต้องกระทำภายในอายุครรภ์ 12 สัปดาห์แรก โดยแพทย์ในโรงพยาบาลของรัฐและกรณีที่หญิงเป็นผู้เยาว์ไม่จำเป็นต้องได้รับความยินยอมจากผู้ปกครอง แต่ต้องพบบุคคลที่บรรลุนิติภาวะมาด้วย

ประเทศอาร์เจนตินา ปัจจุบันการทำแท้งในประเทศอาร์เจนตินาถูกระบุให้เป็นเรื่องผิดกฎหมาย เป็นคดีอาชญากรรมที่มีบทลงโทษรุนแรงและมีข้อยกเว้นอนุญาตให้ทำแท้งได้เพียงไม่กี่กรณีเท่านั้น คือ การตั้งครรภ์ที่เกิดจากการข่มขืน และอาการครรภ์เป็นพิษที่จะทำให้มารดาเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิต ซึ่งอาจเป็นเพราะเหตุผลของศีลธรรมทางศาสนา

ประเทศสิงคโปร์ ก่อนปี 1967 การทำแท้งเป็นสิ่งผิดกฎหมายในสิงคโปร์ เว้นแต่จำเป็นต้องช่วยชีวิตหรือปกป้องสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ ประมวลกฎหมายอาญานี้ เช่นเดียวกับประเทศอื่นๆ ในเอเชียปัจจุบันการทำแท้งเป็นเรื่องถูกกฎหมายสำหรับพลเมืองสิงคโปร์ สิงคโปร์จึงเป็นประเทศที่อนุญาตให้ทำแท้งตามคำขอ โดยพระราชบัญญัติการยุติการตั้งครรภ์ บัญญัติว่า “ผู้หญิงคนใดก็ตามที่เป็นพลเมืองของสิงคโปร์ มีใบอนุญาตทำงานภายใต้พระราชบัญญัติการจ้างงานของแรงงานต่างชาติหรือเคยพำนักอยู่ในสิงคโปร์เกินสี่เดือนจะได้รับอนุญาตให้ยุติการตั้งครรภ์ได้” เว้นแต่จะอยู่ภายใต้สถานการณ์พิเศษ การตั้งครรภ์อาจไม่ยุติลงหากมีอายุมากกว่า 24 สัปดาห์ เว้นแต่จะปกป้องชีวิตหรือสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ หากการตั้งครรภ์อยู่ระหว่าง 16 ถึง 24 สัปดาห์ การรักษาจะต้องดำเนินการโดยแพทย์ผู้มีอำนาจที่มีคุณสมบัติที่ถูกต้อง การทำแท้งของสิงคโปร์ในปัจจุบันถือว่ามีความก้าวหน้ามากมีการลงนามในการประชุมระหว่างประเทศเกี่ยวกับประชากรและการพัฒนาแผนปฏิบัติการ

จะเห็นได้ว่า กฎหมายทำแท้งของแต่ละประเทศที่อนุญาตให้มีการทำแท้งได้นั้นส่วนใหญ่จะมีหลักเกณฑ์ในเรื่อง อายุครรภ์ หรือสุขภาพของหญิงและทารกในครรภ์ ซึ่งก็มีความคล้ายคลึงกันกับกฎหมายอาญาของไทยนั่นเอง และบางประเทศที่ไม่อนุญาตให้แท้งก็จะมีเหตุผลมาจากเรื่องศีลธรรมและความเชื่อทางศาสนา

5.1.2 ศึกษาและวิเคราะห์ผลกระทบของการทำแท้งโดยชอบด้วยกฎหมายตามประมวลกฎหมายอาญาที่แก้ไขใหม่ต่อความคิดเรื่องผิดศีลธรรมกับการแก้ไขปัญหาด้านสังคม

ผลกระทบของการทำแท้งโดยชอบด้วยกฎหมายตามประมวลกฎหมายอาญาที่แก้ไขใหม่ต่อความคิดเรื่องผิดศีลธรรมกับการแก้ไขปัญหาด้านสังคมนั้น ปัจจุบันมีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเกี่ยวกับการทำแท้งให้หญิงทำแท้งได้แม้การตั้งครรภ์มิได้มีผลต่อสุขภาพของหญิงหรือมิได้เกิดจากการกระทำความผิดในทางอาญา สภาพปัญหาการทำแท้งในประเทศไทยนั้นส่วนมากมา

จากการที่มีครรภ์ในช่วงเวลาและสถานะที่ยังไม่พร้อมและปัญหาทางเศรษฐกิจ แม้หลายฝ่ายจะเห็นว่าการทำแท้งเป็นเรื่องผิดศีลธรรม แต่หากพิจารณาในแง่ของการแก้ไขปัญหามาจากการตั้งครรภ์โดยไม่พร้อมซึ่งอาจเกิดได้หลายสาเหตุ เช่น ตั้งครรภ์ในวัยเรียน มีบุตรจำนวนมาก สถานะทางการเงิน (ฐานะยากจน) พ่อเด็กไม่รับผิดชอบ ทารกในครรภ์มีอวัยวะไม่ครบ ฯลฯ เหล่านี้ไม่ได้มีผลกระทบต่อครอบครัวของเด็กเท่านั้น แต่ยังมีผลต่อสังคมอีกด้วย หากเด็กเกิดมาท่ามกลางความไม่พร้อมในด้านต่างๆ จะมีผลกระทบในหลายๆ ด้าน เช่น ด้านปัญหาสุขภาพกายและจิตของเด็กที่มีอวัยวะไม่ครบ ไม่มีแขน ไม่มีขา กายพิการ ทูพพลภาพ ปัญหาสุขภาพกายและจิตของหญิงที่ต้องเลี้ยงดูเด็กที่ทุพพลภาพ อาจส่งผลต่อการเลี้ยงดูและการจัดการศึกษาที่แตกต่างจากเด็กที่มีร่างกายปกติ หรือครอบครัวที่บุตรจำนวนมากจะมีผลต่อสังคมและเศรษฐกิจ สุขภาพกายและจิตของหญิงที่ต้องแบกรับภาระเพียงลำพัง จึงอาจส่งผลกระทบต่อสังคมโดยรวมหากการเลี้ยงดูเด็กไม่มีประสิทธิภาพ แนวคิดที่แสดงความเห็นเกี่ยวกับการทำแท้ง อาจแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เห็นด้วย และกลุ่มที่ไม่เห็นด้วย โดยส่วนที่สนับสนุนการทำแท้งอาจจะมีได้สนใจในเรื่องของคุณธรรม จริยธรรม แต่สนใจในด้านของเศรษฐกิจ ความเป็นอยู่ภายในครอบครัว หรือเห็นว่าหญิงที่ตั้งครรภ์มีสิทธิที่จะกระทำใด ๆ ในส่วนของร่างกายของตน หรืออาจจะยังคงคำนึงถึงเรื่องศีลธรรมและจริยธรรม แต่ก็เล็งเห็นถึงปัญหาของหญิงที่ตั้งครรภ์แล้วได้รับบาดเจ็บและบอบช้ำจากการไปทำแท้งที่ผิดกฎหมาย ซึ่งกลุ่มที่ไม่สนับสนุนการทำแท้งจะมองถึงในด้านของคุณธรรม จริยธรรม และสิทธิของเด็กในครรภ์ที่จะเกิดเป็นมนุษย์ในอนาคต

สำหรับกฎหมายที่มีการปรับปรุงแก้ไขใหม่ในปี พ.ศ. 2564 ได้รับการแก้ไข เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2564 ราชกิจจานุเบกษาได้ประกาศพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ฉบับที่ 28 พ.ศ. 2564 ความผิดฐานทำแท้งลูกตามมาตรา 301 – 305 ซึ่งหญิงที่ทำหรือยอมให้ผู้อื่นทำให้ตนแท้งลูกและผู้ที่ทำให้หญิงแท้งลูกต้องรับโทษตามกฎหมาย และมีมาตรา 301 และมาตรา 305 เป็นเหตุยกเว้นความผิด ดังนี้

มาตรา 301 บัญญัติว่า “หญิงใดทำให้ตนเองแท้งลูกหรือยอมให้ผู้อื่นทำให้ตนแท้งลูกขณะมีอายุครรภ์เกินสิบสองสัปดาห์ ต้องระวางโทษ...”

มาตรา 305 บัญญัติว่า “ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 301 หรือมาตรา 302 เป็นการกระทำของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมและตามหลักเกณฑ์ของแพทยสภาในกรณีดังต่อไปนี้ ผู้กระทำไม่มีความผิด

(1) จำเป็นต้องกระทำเนื่องจากหากหญิงตั้งครรภ์ต่อไปจะเสี่ยงต่อการได้รับอันตรายต่อสุขภาพทางกายหรือจิตใจของหญิงนั้น

(2) จำเป็นต้องกระทำเนื่องจากมีความเสี่ยงอย่างมากหรือมีเหตุผลทางการแพทย์ อันควรเชื่อได้ว่าหากทารกคลอดออกมาจะมีความผิดปกติถึงขนาดทุพพลภาพอย่างร้ายแรง

(3) หญิงยินยอมต่อผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมว่าตนมีครรภ์เนื่องจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ

(4) หญิงซึ่งมีอายุครรภ์ไม่เกินสิบสองสัปดาห์ยืนยันที่จะยุติการตั้งครรภ์

(5) หญิงซึ่งมีอายุครรภ์เกินสิบสองสัปดาห์ แต่ไม่เกินยี่สิบสัปดาห์ ยืนยันที่จะยุติการตั้งครรภ์ ภายหลังการตรวจและรับคำปรึกษาทางเลือกจากผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมและผู้ประกอบวิชาชีพอื่น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของ แพทยสภาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ใน วัยรุ่น”

จากหลักกฎหมายดังกล่าว ให้หญิงสามารถทำแท้งได้ภายในอายุครรภ์ 12 สัปดาห์ และเพิ่ม เหตุยกเว้นความผิดอื่นๆ อันจะเอื้อประโยชน์แก่หญิงให้สามารถทำแท้งได้อย่างปลอดภัยและไม่มี ความผิดตามกฎหมาย ทั้งนี้การแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าว มีผลใช้บังคับวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2564 คือตั้งแต่นั้น วันที่ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา นอกจากนั้น ข้อบังคับแพทยสภา ยังระบุหลักเกณฑ์การ ปฏิบัติเกี่ยวกับการยุติการตั้งครรภ์ทางการแพทย์ว่าแพทย์ที่ทำแท้งให้หญิงตามกฎหมายอาญามาตรา 305 (1) และ (2) แล้ว ในกรณีที่หญิงมีปัญหาสุขภาพทางจิต หรือมีความเครียดอย่างรุนแรงเพราะ พบว่าทารกในครรภ์มีความเสี่ยงที่จะพิการอย่างรุนแรง หรือมีความเสี่ยงที่จะเป็นโรคติดต่อทาง พันธุกรรมอย่างรุนแรงก็สามารถทำแท้งให้ได้โดยไม่ผิดกฎหมาย ทั้งแพทย์ผู้ทำแท้งและหญิงที่ถูก ทำให้แท้ง

ดังนั้น การทำแท้งจึงเป็นเรื่องที่สังคมยังมีมุมมองที่แตกต่างกัน 2 ลักษณะที่ชัดเจน กล่าวคือ มุมมองที่ผิดศีลธรรมกับมุมมองที่เห็นว่าเป็นการแก้ไขปัญหาสังคม โดยมีที่มาจากแนวคิดเรื่องสิทธิ ระหว่างสิทธิของทารกในการที่จะมีชีวิตอยู่ (Right to Life) กับสิทธิในความเป็นส่วนตัวของผู้หญิง (Right to Privacy) โดยสิทธิของทารกในการที่จะมีชีวิตอยู่เป็นสิทธิที่อยู่บนพื้นฐานทางศาสนาและ ศีลธรรมจรรยา ส่วนสิทธิในความเป็นส่วนตัวของผู้หญิงในการที่จะกำหนดชีวิตของตนเองว่าจะ ตัดสินใจแก้ไขปัญหาวิตตนเองอย่างไรจึงจะเหมาะสมและเป็นทางเลือกที่ดีที่สุดของหญิงนั้น สิทธิของทารกนำไปสู่การสนับสนุนและเคารพสิทธิของเด็กที่จะมีชีวิตเหมือนกับมนุษย์ผู้อื่น และหาก เปิดโอกาสให้ทำแท้งได้ก็เท่ากับว่ายอมรับให้เกิดการฆ่ามนุษย์ที่ปฏิสนธิแล้ว ส่วนสิทธิในความเป็น ส่วนตัวของผู้หญิงเป็นการให้มารดามีสิทธิเลือกที่จะตัดสินใจเกี่ยวกับร่างกายของตนเอง

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะเพื่อให้การทำแท้งโดยชอบด้วยกฎหมายตาม ประมวลกฎหมายอาญาที่แก้ไขใหม่กับความคิดเรื่องผิดศีลธรรมและการแก้ไขปัญหาดังกล่าว สามารถดำเนินไปได้ในแนวทางที่เกิดประโยชน์สูงสุด ควรเป็นการแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่ต้นเหตุ กล่าวคือ การวางแผนการตั้งครรภ์เมื่อพร้อม ป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์เมื่อไม่มีความพร้อม การให้ความรู้แก่ ผู้เยาว์ นักเรียน นักศึกษา หรือในวัยทำงานผู้ที่มีครอบครัวแล้วได้วางแผนการในการดำเนินชีวิต ครอบครัวย่อมเป็นสิ่งที่สำคัญ แต่หากเกิดการตั้งครรภ์ขึ้นในช่วงเวลาที่ยังไม่พร้อม องค์กรที่ให้การ บริการหรือบริการด้านอนามัยการเจริญพันธุ์หรือในระบบการศึกษามีการสอนเรื่องเพศศึกษาอย่าง จริงจังและ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการที่หน่วยงานของรัฐ สถานศึกษา และนายจ้าง ภาคเอกชน ต้องปฏิบัติต่อหญิงมีครรภ์ผู้ได้บังคับบัญชา หรือลูกจ้างที่ปฏิบัติงานในสถานที่ทำงาน หรืออยู่ระหว่าง การศึกษาในสถานศึกษาซึ่งเป็นการคุ้มครองและส่งเสริมสุขภาพของหญิง ทั้งในด้านสุขภาพทางเพศ

และสุขภาพของระบบเจริญพันธุ์ น่าจะเป็นการแก้ปัญหาการทำแท้งจากต้นเหตุ ซึ่งดีกว่าการแก้ปัญหาที่ ปลายเหตุอย่างที่มีการแก้ไขประมวลกฎหมายอาญาเรื่องการทำแท้ง

การมีองค์กรในการให้คำปรึกษาแก่หญิงที่ตั้งครรภ์อาจช่วยให้คำปรึกษา ตรวจสอบสุขภาพกาย และจิตของหญิงที่ตั้งครรภ์ ตรวจสอบสุขภาพทารกในครรภ์ ช่วยแนะนำแนวทางแก้ไขปัญหาก็แก่หญิงมีครรภ์ โดยอาจขยายการดำเนินการนี้ไปยังอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านให้เข้าใจหลักการ เหตุผล แนวทางในการให้คำปรึกษา เพื่อให้หญิงที่ตั้งครรภ์สามารถเข้าถึงได้ด้วยความสะดวกใจ เพราะอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านก็เป็นคนในชุมชน คนใกล้ชิด ญาติ พี่น้องกับหญิงที่ตั้งครรภ์อยู่แล้ว การสร้างหลักสูตรฝึกอบรมวิธีการที่ถูกต้องในการให้คำแนะนำกับหญิงที่ตั้งครรภ์โดยไม่พร้อม การให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายอาญาในส่วนการทำแท้ง การปรับทัศนคติต่างๆ ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน อาจช่วยแก้ไขปัญหการทำแท้งโดยถูกกฎหมายไปพร้อมกับการแก้ไขปัญหาสังคมโดยรวมได้